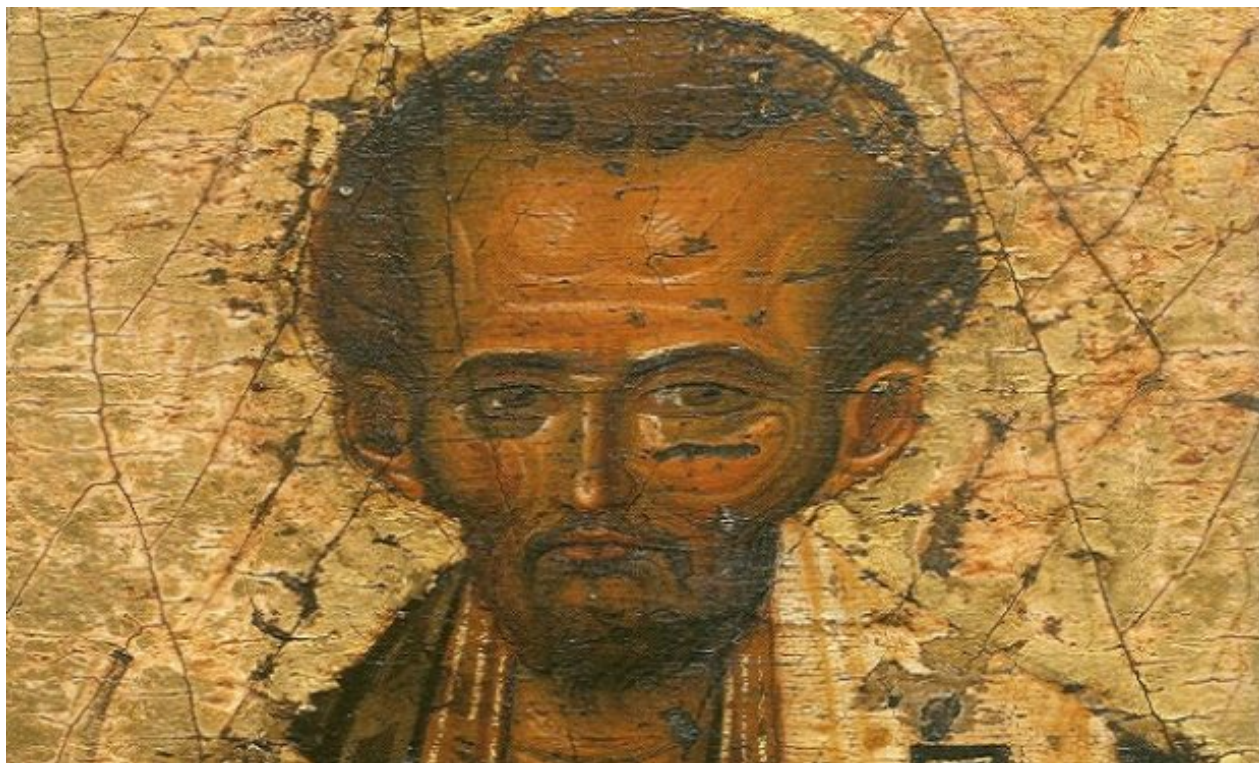

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: Το αίμα των μαρτύρων το έβλεπαν οι άγγελοι και χαίρονταν, οι δαίμονες έφριτταν!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος.

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=498435>

β. Μα εσύ που ακούς σκάλα σιδερένια, θυμήσου τη σκάλα τη νοητή που είδε ο πατριάρχης Ιακώβ από τη γη στον ουρανό απλωμένη. Από κείνη κατέβαιναν άγγελοι, από αυτήν ανεβαίνουν μάρτυρες, και τις δυο όμως ο Κύριος τις στήριξε.

Δε θ' άντεχαν τους πόνους οι άγιοι αυτοί αν δεν ανέβαιναν σ' αυτή τη σκάλα. Αλλά το ότι από εκείνη τη σκάλα ανεβαίνουν και κατεβαίνουν άγγελοι, κι' από αυτήν ανεβαίνουν οι μάρτυρες, είναι σε όλους φανερό. Γιατί άραγες;

Διότι εκείνοι στέλνονται να βοηθούν αυτούς που μέλλουν να κληρονομήσουν σωτηρία, ενώ αυτοί σαν αθλητές και ήρωες, απαλλάχτηκαν από τους αγώνες κι' έφυγαν πια γι αυτόν που ορίζει τον αγώνα.

Ας μην ακούμε όμως μόνο αυτά τα λόγια, που λένε ότι κάρβουνα έστρωναν κάτω από τα καταπληγωμένα σώματα, αλλά ας σκεφθούμε τι κάνομε όταν μας βρη ξαφνικά ένας πυρετός. Αβίωτο θεωρούμε το βίο, ταραζόμαστε, δυστροπούμε, σαν τα μικρά παιδιά αγανακτούμε, νομίζοντας εκείνη τη φωτιά όμοια με την κόλαση.

Αυτοί όμως, που δεν τους έπιασε πυρετός αλλά τους πολιορκούσε από παντού η φλόγα και οι σπίθες πηδούσαν πάνω στις πληγές και δάγκωναν τα τραύματα πιο άγρια κι' από θηρία, σα νάταν αδαμάντινοι και σα να ταβλεπαν αυτά να γίνονται στων άλλων τα σώματα, έτσι γενναία και με την ανδρεία που ταίριαζε επίμεναν να ομολογούν πίστη στον Χριστό, μένοντας ακλόνητοι σ' όλα τα δεινά και δείχνοντας

την ανδρεία τους και τη χάρη του Θεού με λαμπρό τρόπο.

Είδατε πολλές φορές τον ήλιο ν' ανεβαίνει ψηλά την αυγή και να σκορπά χρυσαφένιες ακτίνες; Τέτοια ήταν των αγίων τα σώματα, που κυλούσαν πάνω τους ρυάκια το αίμα σαν ακτίνες χρυσαφένιες, κι' έκαναν να λάμψη το σώμα τους πολύ περισσότερο απ' όσο ο ήλιος τον ουρανό.

Τούτο το αίμα οι άγγελοι το έβλεπαν και χαίρονταν, οι δαίμονες έφριτταν κι' ο ίδιος ο διάβολος έτρεμε. Γιατί δεν ήταν απλό αίμα αυτό που έβλεπαν, αλλά αίμα σωτήριο, αίμα άγιο, αίμα άξιο για τους ουρανούς, αίμα που αδιάκοπα ποτίζει τα καλά της Εκκλησίας φυτά.

Είδε το αίμα κι' έφριξε ο διάβολος γιατί θυμήθηκε το άλλο αίμα, του Κυρίου. Για κείνο το αίμα χύθηκε τούτο, γιατί από τότε που λογχίσθηκε το πλευρό του Κυρίου, βλέπεις πια αμέτρητα πλευρά να λογχίζονται. Γιατί ποιος δε θάμπαινε σ' αυτούς τους αγώνες με ευχαρίστηση πολλή, αφού θα δοκίμαζε κι' αυτός του Κυρίου τα παθήματα και θα ταίριαζε ο θάνατός του με το θάνατο του Χριστού;

Αυτή η ανταπόδοση ήταν αρκετή και η τιμή ήταν πολύ περισσότερη από τους πόνους, και ξεπερνούσε τους άθλους η αμοιβή, ακόμα και πριν από τη βασιλεία των ουρανών. Ας μην τρομάζουμε λοιπόν ακούγοντας ότι ο τάδε εμαρτύρησε, αλλά να τρομάζουμε ακούγοντας ότι ο τάδε δείλιασε κι' έπεσε μπροστά σε τέτοια βραβεία.

Απόσπασμα από τον λόγο του αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου, “Εγκώμιον εις τους αγίους Πάντας, τους εν όλω τω κόσμω μαρτυρήσαντας”, όπως δημοσιεύεται σε μετάφραση στον τόμο “Ιωάννου του Χρυσοστόμου έργα, τόμος Ε', Εγκωμιαστικά Β'", των εκδόσεων ο “Λόγος”. Εισαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχόλια Κωνσταντίνος Λουκάκης.